

Y ya sabemos que la sartén, el mango de la sartén está en la otra parte, pero por la parte nuestra no va a quedar, vamos a ser contundentes en la faena de cohesión interna y de hacer que el problema valenciano sea la solución española.

Muchas gracias. (Se sent una veu que diu: «Molt bé!»)
(Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Senyor Woodward, té vosté la paraula.

El senyor Woodward Poch:

Bueno, iba a cambiar la pregunta también pero, bueno, si no, seguiremos y seguiremos.

Mire, 1.300 millones incluyeron como partida política en los presupuestos del 2016, 1.300 millones ficticios que irremediablemente incrementarán nuestra deuda y nuestro déficit como ya hicieron de una forma irresponsable los gobiernos del PP.

El ministerio de hacienda ya ha comunicado oficialmente que la Comunidad Valenciana para el próximo ejercicio recibirá 470 millones más respecto de este año, que si bien es una cantidad insuficiente para el modelo de financiación que tenemos y que queremos más justo, es un incremento importante para el Consell.

Teniendo en cuenta que tanto el señor Puig como el señor Soler ya han avisado que no piensan renunciar a la inclusión de la partida política que son los 1.300 millones ficticios, sí que nos gustaría que nos aclarara si esa partida política la va a adecuar al incremento de los fondos recibidos por el estado o si piensa mantener la cantidad de 1.300 millones y convertir su reivindicación en 1.770 millones.

¿Ese es el rigor de la política presupuestaria que van a aplicar?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

I respondrà el conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Mire, señoría, anteayer, el jefe de los servicios de estudios del BBVA vino a la conselleria a explicarnos cuáles eran sus previsiones sobre crecimiento económico.

Entre el año 2015 y el año 2017 el crecimiento diferencial respecto de España era muy grande y conjuntamente del 5,5% en dos años.

Nosotros, los valencianos, tenemos derecho a que las afecciones fiscales y de ingresos fiscales estén correlacionadas con el crecimiento del cuadro macroeconómico. Y eso lo vamos a pedir. No vamos a congelar los fondos como hicimos el año pasado por prescripción facultativa, porque si no lo hacíamos no llegaba el FLA y, por tanto, no podíamos pagar a nuestros proveedores.

Y, por tanto, el año que viene, la propuesta que estamos haciendo y vamos a llevar al gobierno es no aceptar en absoluto una congelación de facto de los fondos de hace dos años. Porque la realidad no es esa, porque los valencianos, la Comunidad Valenciana está creciendo y eso se ha de plasmar en ingresos fiscales que permitan a esta gobierno acrecentar y consolidar ese crecimiento económico. Y, por lo tanto, no vamos a aceptarlo.

Y, en ese sentido, les digo que vamos a trabajar no por aceptar las entregas a cuenta que ha hecho el ministro, que es ¡miserable!, que es de 200 millones solamente, sino que vamos a plantear un crecimiento sólido, veraz, que tenga que ver con el cuadro macroeconómico que nosotros sabemos que existe y ustedes también.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Ara sí, la pregunta de control del Grup Parlamentari Podemos-Podem, que la formularà el seu síndic, el senyor Antonio Montiel, quan li done la paraula perquè formule la pregunta en la sessió de control.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, vicepresidenta, membres del govern.

La Comunitat Valenciana és una de les huit regions on s'ha incrementat els desnonaments en el segon trimestre de 2016, som l'autonomia on més ha augmentat el nombre de desnonaments.

Senyor president, ¿quines mesures concretes ha posat ja en marxa el seu govern i quines altres té previstes a curt termini per a revertir aquest drama social?

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell per a respondre la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Compartim la preocupació per tots aquells ciutadans i ciutadanes que, malgrat els esforços que estem fent des del govern valencià, encara estan patint els problemes dels desnonaments. Certament, els desnonaments de les persones amb més dificultats han baixat però encara continuen estant ahí.

És cert que esta és una matèria, que n'hi ha una base fonamental que ha de regular l'estat i que és la política que en estos moments manca amb més profunditat. L'habitatge, en qualsevol cas, forma part central del que és la política de drets que vol defensar este govern, d'accord amb allò que acordàrem en el botànic. Li vullc dir com ens hem trobat esta situació.

Ací no existia cap normativa específica, la Comunitat Valenciana liderava els finançaments, la partida pressupostària destinada a habitatge era el 0,22%. Eixa és un poc la situació. I el repte era tornar a posar la vivenda, l'habitatge en la centralitat de l'agenda política.

Per a això ¿què hem fet? Hem fet una sèrie de mesures que encara estan desenvolupant-se i que, per tant, encara no es pot avaluar el seu impacte en la totalitat.

Primer, vam posar una línia d'emergència social dotada amb 1.500.000 d'euros d'ajudes al lloguer d'habitatge a famílies amb risc d'exclusió social.

En segon lloc, el pla de dignificació de l'habitatge social on s'han entregat tres-cents un habitatges del parc públic, dels quals cinquanta-huit a persones i famílies que han patit un procés d'execució hipotecària i trenta-cinc a dones víctimes de la violència de gènere.

En tercer lloc, el pla de lloguer assequible, on s'han signat cent-quaranta dos contractes de lloguer de les vora cinc-centes VPO que romanaven buides, on hem adequat el preu de lloguer en dos-cents trenta casos en menys d'un any, i s'ha mobilitzat el 14% dels habitatges buits.

En quart lloc, les ajudes al lloguer per a persones en situació d'emergència social que té una dotació de 3.100.000 euros.

En cinquè lloc, les ajudes contra la pobresa energètica que ja han beneficiat a més de set mil persones.

També hem establert acords amb entitats financeres que estableixen una moratòria per als llançaments i també hem acordat, a través de l'Institut Valencià de Finances, prioritzar aquelles entitats financeres que estan fent un ús social de la situació. Per tant, esta ha sigut la situació d'este govern.

Des de l'inici de la legislatura, si ho parlem en termes anuals, el nombre de desnonaments, en el cas de les execucions hipotecàries, s'ha reduït en quatre-cents setanta-huit, un 1,3% més que a Espanya; però, per al darrer trimestre –com vosté ha dit– les dades són negatives i ho assumim com a tal.

Però, per a acabar d'arrel amb la problemàtica és necessari un marc normatiu amb capacitat d'acció, i per això la primera llei

que va aprovar el Consell va ser la llei de la funció de l'habitatge. Actualment, està en estes Corts i espere que, de veritat, entre tots els grups parlamentaris li puguem donar un impuls i, finalment, que siga la llei que millor puga tindre la societat valenciana.

Esta llei serà la plasmació de l'acció per a agreujar el drama social que, sens dubte, sens dubte, ens commou i que ens ha de convocar permanentment per tal de resoldre.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, té vosté l'ús de la paraula per a acabar de formular la pregunta.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, el viernes –usted lo conoce como todos–, el viernes pasado se hizo público el informe del Consejo General del Poder Judicial sobre el segundo semestre del 2016 que –como usted reconoció– dice que se han incrementado los lanzamientos un 8,2% respecto del mismo periodo del 2015, dos mil novecientos un lanzamientos frente a dos mil seiscientos ochenta y uno.

Somos la tercera comunidad en España y la segunda si desagregamos exclusivamente lanzamientos hipotecarios. La tendencia en el conjunto de España es a la baja, ha bajado en nueve de las diecisiete comunidades. Mientras que la Comunidad Valenciana lidera el grupo de las ocho comunidades donde aumentaron los lanzamientos.

El acumulado del primer año ha sido de diez mil ciento veintidós lanzamientos. Es cierto que no todos fueron desahucios por ejecuciones hipotecarias y que había también fruto de la ley de arrendamientos urbanos. Y es cierto también, dice el informe del Consejo General del Poder Judicial, que los asuntos ingresados en estos primeros meses se reducen respecto del año pasado, respecto del 2015. Estamos... los asuntos ingresados que previsiblemente llegarán a ser ejecuciones hipotecarias en los últimos meses de este año o los primeros del 2017, han reducido, pero siguen siendo dos mil cincuenta y seis procedimientos los que han ingresado.

Por tanto, conclusión –que yo creo que hay que ser valiente a la hora de reconocer–: las políticas de este primer año de gobierno no han impedido la continuidad de los desahucios. La rueda infernal que conduce a la pérdida de la vivienda sabemos que tiene, además, múltiples consecuencias en las que la acción de los poderes públicos puede ser decisiva, en la violencia de ser arrancada del espacio vital íntimo, del entorno y marcado para siempre por una vivencia que también tiene secuelas psicológicas, difíciles de

evaluar en el corto plazo, resulta dramático para miles y miles de personas, familiar, incluidas ancianos y menores.

Creemos que hay tres líneas básicas en las que se debe trabajar desde ya, con independencia o simultáneamente a la tramitación de la ley de la función social de la vivienda. En primer lugar, creemos que se tiene que persistir en la negociación con las entidades financieras para conseguir una moratoria real y efectiva de desahucios. Mire, en octubre del año pasado la *Consejería* reunió la mesa para la moratoria. Sólo tres entidades de las convocadas, tres cajas modestas, asumieron el compromiso.

Pues mire, yo le digo, no puede ser que las entidades financieras se nieguen a colaborar con la Generalitat valenciana y que eso no tenga consecuencias. Se lo dijimos el 3 de diciembre en esta misma tribuna: queremos que se deje de trabajar con las entidades financieras que desahucian, queremos que La Generalitat, la principal empresa de la Comunidad Valenciana, no trabaje con entidades financieras que siguen ejecutando desahucios.

Segunda línea: queremos estimular las diversas formas de acuerdo entre familias y acreedores hipotecarios para evitar las ejecuciones, que se trabaje en la lógica de la reestructuración de la deuda, la suspensión temporal de cuotas o la dación en pago combinada con alquiler en la misma vivienda que se ocupa. Y, para eso, queremos que se trabaje con los ayuntamientos de la Comunidad Valenciana, queremos que La Generalitat firme acuerdos con los ayuntamientos porque son la administración que detecta primero las situaciones de vulnerabilidad y es la administración que también puede hacer políticas sociales de proximidad.

Queremos recursos para que los ayuntamientos puedan poner en marcha oficinas, unidades administrativas para defender a sus vecinos de las ejecuciones hipotecarias. Conozco decenas de alcaldes y de empleados municipales que dedican su tiempo a intermediar con éxito entre las oficinas bancarias de su localidad y las familias de sus pueblos.

Tercero: vivimos una situación de emergencia habitacional, queremos un plan de choque inmediato que integre soluciones de alquiler social con cargo al parque público de viviendas de La Generalitat y también mediante convenios u otras fórmulas a estudiar con entidades financieras y grandes propietarios. Queremos un plan de choque que permita que se ponga solución habitacional a las situaciones inmediatas.

Mire, pero sobre todo queremos ir a la raíz de los problemas. Y los problemas son que la situación socioeconómica de esta comunidad nos coloca tres puntos por encima de la media en riesgo de pobreza, cuatro mil euros por debajo del ingreso medio anual en los hogares valencianos. Y ese es el lado oscuro de las cifras macroeconómicas que dicen que nuestra economía crece, ese es el lado oscuro y el efecto perverso de las reformas laborales del 2010 y del 2012. La mejor política de lucha contra la pobreza y sus efectos como los desahucios, son políticas decididas y valientes de creación de empleo.

Por tanto, mire, lamento comunicarle –si no se lo han dicho ya– que el día 17 de octubre los representantes del colectivo de afectados por la hipoteca, la PAH, comparecieron en comisión parlamentaria y envió un importante mensaje. Dijo que existe el riesgo de que a fuerza de querer hacer una ley de la función social de la vivienda que no irrita a los bancos, se corra el riesgo de que la ley nazca muerta. Se lo dijimos el 3 de diciembre.

(*Aplaudiments*) Se trata de que algunas soluciones parecen cuestión de papeles pero son cuestión de valentía política.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel, per la seua pregunta.

President del Consell, té vosté la paraula per a respondre.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Jo li assegure que no va a faltar-li valentia a este govern per poder prendre totes les mesures que estiguen dins del seu abast i que, finalment, estiguen dins de les nostres competències. Ja li ho he dit abans que hi ha unes qüestions que, nosaltres, tenim unes sèries limitacions. Però la llei vol arribar fins al final, de fet ja se'ns ha anunciat un recurs d'inconstitucionalitat. Per tant, volem arribar fins al final i un poc més. I li dic una cosa, tot allò que puguem fer d'una manera directa o indirecta perquè tots els bancs finalment prenguen les decisions correctes de responsabilitat social, les anem a prendre.

Però s'ha d'anar, sobretot, -i vosté ho plantejava, jo crec que el problema de l'habitatge finalment que és un dret constitucional que malauradament no es complix en estos moments- cal anar a l'origen del problema. L'origen del problema és efectivament la pobresa, i l'origen del problema és l'exclusió. I eixa és el problema fonamental. Ara bé, certament, l'habitatge és un element bàsic de cohesió perquè, como vosté també relatava, finalment es perd l'habitatge i es desestructura tota una família, es desestructura i s'acaba realment un propi projecte de vida.

Per tant, des d'eixa perspectiva sí que és cert que el que podem fer per l'ocupació, el que podem fer per les polítiques actives és fonamental, és bàsic, el que se pot fer en la renda garantida és bàsic. Tot això és el que hem mirar des d'una visió global, més enllà de la política sectorial de l'habitatge. El Pla valencià d'inclusió i cohesió social, que s'està treballant i ha presentat la vicepresidenta, crec que afecta molt directament el que són les bases per tal d'aconseguir que la societat valenciana siga una societat avançada, cohesionada, una societat on ningú es quede al marge.

I, efectivament, hem d'aconseguir trencar el problema econòmic que en estos moments n'hi ha, sent la comunitat que més creix en Espanya en estos moments, l'últim any el 3,7%. El problema és que encara tenim uns salariis molt per baix de la mitjana, tenim vint mil euros de salari mitjà quan en Espanya és vint-i-dos mil i en Europa és vint-i-nou mil.

Per tant, ahí està on rau el problema. El problema és que la redistribució de la riquesa és fonamental. N'hi ha un problema de fractura social enorme i, efectivament, nosaltres amb tot l'esforç que puguem fer intentarem disminuir-lo. Però, certament, tenim problemes que estan associats a allò

que és competencial i a allò que és el finançament. I no és per tornar sempre al mateix, però és que és absolutament impossible poder superar totes les mancances que té esta comunitat sense que tinguem el finançament just que ens mereixem.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor César Jiménez, té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyor president.

Les dades de l'informe del *consejo general judicial* al qual ens referíem són demolidores, quaranta-un desnonaments diaris, vint-i-tres dels quals són de nou ingrés. Deixa palés que cal combinar activitat legisladora i actuacions concretes en el present, com manifestaven també els representants de la PAH en la fase de participació ciutadana.

Una llei -la de la funció social de l'habitatge- de la qual hem coneugut ja discrepàncies des de molts sectors i que, en qualsevol cas, si sumem el temps de tràmit parlamentari, el període posterior d'entrada en vigor, el temps necessari pel seu desenvolupament i el temps d'espera davant del previsible recurs d'inconstitucionalitat que alguns s'esforçaran en interposar, podria començar a tindre efectes reals sobre el dret de l'habitatge a llarg termini. Mentrestant, quinze mil lliançaments cada any.

Ahir, a la pregunta del meu company David Torres, la consellera va relatar un seguit de mesures que s'han mamprès fins el moment en matèria d'habitatge i que, vistes les estadístiques, com a molt hauran servit perquè el drama no fora més insuportable.

Per tant, la pregunta seria: quines mesures afegides a les que ja se van relatar ahir estimen vostés que s'haurien d'abordar per combatre els desnonaments en el present?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Jiménez.

Consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Pùbliques i Vertebració del Territori:

Senyoria, la veritat és que els desnonaments són un drama social i no per la seu quantia. Un cas és un drama darrere de

cada porta, de cada casa que es perd per no poder fer front al pagament d'una hipoteca. (Aplaudiments) Lamentablement, en esta comunitat el drama dels desnonaments està al mateix nivell del drama del *boom immobiliari* que vam patir en esta comunitat autònoma i que l'antic govern va permetre i va facilitar i no va ficar cap fre a eixa voràgine i ara també en proporció els desnonaments que, lamentablement, patim.

Nosaltres hem pres mesures en el nostre àmbit competencial. La llei que s'ha de tramitar ací i espere que es faça en la major celeritat possible perquè es puga aplicar quan abans. Però nosaltres estem fent coses -com molt bé ha indicat el president-, no desnonem en el parc públic d'habitatge, estem reformant el parc públic d'habitatge perquè és molt important. El combat dels desnonaments requerix una llei de segona oportunitat que ha de vindre del Govern d'Espanya. Dació en pagament, regulada pel Govern d'Espanya que no elimine la renda bàsica d'emancipació, les ajudes a les subsidiacions dels prestatges hipotecaris -com han fet- i nosaltres, ací, juntament amb la llei que -senyor Montiel- nosaltres anem a aplicar mesures coercitives als bancs que no cedisquen els seus habitatges buits, perquè no és possible que tinguem habitatges buits i que n'hi haja gent que tinga necessitat d'un sostre.

En el mentrestant, totes les mesures que tenim a la nostra disposició, les dos ordres d'ajudes a lloguer a persones en situació de vulnerabilitat, reforma del parc públic i treballar en totes les nostres forces per tindre una alternativa habitacional per a les persones que malauradament perden la seu casa i esperem el seu recolzament també...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Pùbliques i Vertebració del Territori:

...i la feina dels grups parlamentaris en la tramitació d'eixa llei, si ens cal, per millorar-la. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyor. Té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Bé, senyora consellera, li demanava mesures noves afegides perquè les mesures que ja s'han mamprés ens les va relatar.

I ara sí vaig a preguntar-li dubtes sobre l'eficàcia d'algunes d'estes mesures. Vam parlar en esta cambra de la necessitat de reclasificar l'ús d'habitacions en venda i posar-los en lloguer. S'han de reconèixer algunes iniciatives al respecte, però també ens falta informació sobre la seua efectivitat i sobre

si s'han continuat fent avanços en este sentit, si s'han continuat signant convenis amb ajuntaments per a col·laborar en la posada en marxa, la posada en condicions d'estos habitatges.

D'altra banda, la consellera va anomenar ahir també les ajudes per a lloguer social provinents d'aquesta partida per la lluita contra la pobresa energètica. En un inici, va ser un programa que va arrancar amb dificultats i se va haver de prorrogar, almenys en dos ocasions, el període perquè els ajuntaments se subscriguessen. Per això, des l'última informació que teníem al respecte, no sabem com ha continuat aquest procés i ens agradaría alguna explicació al respecte.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Jiménez.

Consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Pùbliques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyoria.

Explicacions totes les que facen falta, com sempre, bé en esta sessió que tenim un minut o en preguntes escrites o quan vulga vindre a la conselleria li donem tota la informació. La veritat és que s'utilitza molt la paraula «titànic», aquí. La veritat és que el titànic és l'esforç que estem fent este govern (aplaudiments) per revertir la situació que ens hem quedat de la mala gestió de l'antic govern del Partit Popular. Això sí que és titànic, senyoria.

Mire, nosaltres, tots els esforços, més de set mil famílies s'han beneficiat de la línia d'ajudes en matèria de pobresa energètica. Parc públic de lloguer. El parc de la Generalitat valenciana, tot l'esforç que estem fent, hi ha més de tres-cents habitatges adjudicades, reformades i adjudicades. I, una altra qüestió, les VPO. Eixes que ens van deixar de l'etapa on tot era de vino y rosas del Partit Popular que feien VPO sense tindre en compte la necessitat del municipi on s'ubicaven. Hem modificat, com hem avançat, el règim, hem baixat preus i ja tenim resultats.

Del pla de lloguer assequible, de les persones que estan vivint de lloguer, dos-centes trenta unitats familiars ja s'han beneficiat de la rebaixa del seu lloguer ajustada als seus ingressos. Les VPO que teníem en lloguer i en compra venda que les hem canviat a lloguer amb opció de compra, en lloguer ja tenim cent quaranta-dos contractes nous i en el règim de compra venda ja tenim quaranta-nou contractes nous.

Per tant, el treball que s'està fent, els convenis que anem a signar amb els municipis on s'ubiquen eixos habitatges, ja està aprovat pel ple del Consell, anem a procedir a la firma i s'està realitzant un treball en col·laboració directa amb els ajuntaments perquè –com s'ha dit anteriorment– són la primera línia de treball, són els que primer reben les necessitats i ahí estem treballant directament amb els ajuntaments on estan estos habitatges i a través de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies que està totalment integrada en la nostra línia de

treball per lluitar contra aquesta lacra però, sobretot, en l'àmbit de les nostres competències, ara ja sí, treballant per donar una alternativa habitacional i esperem que els bancs...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Pùbliques i Vertebració del Territori:

...no tiguem de recórrer a les mesures coercitives i quan entre en vigor la llei cedisquen habitatges per a les persones que les necessiten.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Declaració institucional en suport als guàrdies civils agreditos a Alsasua

El senyor president:

Senyores, els convidem que continuen perquè anem a passar a un punt de votacions però, prèviament, vull donar la benvinguda al delegat del govern de la Comunitat Valenciana, Juan Carlos Moragues, que ens acompanya, i ens honra la seua presència i, especialment, al general en cap de la VI zona de la Guàrdia Civil, l'il·lustre senyor Fernando Santafé, al qual estem molt agraiats pel seu treball, la nostra seguretat i les nostres llibertats pùbliques en pobles i ciutats. I l'hem convidat a assistir a esta sessió perquè tots els grups parlamentaris ens hem posat d'acord amb esta declaració important que vaig a llegir.

Diu així: «El pasado sábado, en el municipio de Alsasua - Navarra-, medio centenar de individuos agredieron a dos guardias civiles fuera de servicio y a sus parejas. Como consecuencia de dicha agresión, los cuatro fueron hospitalizados.

»El suceso se produjo en la madrugada del viernes al sábado en las inmediaciones de un bar de la localidad donde los agentes se encontraban con sus parejas.

»Primero, fueron increpados al ser reconocidos como miembros de la Benemérita y, posteriormente, fueron agredidos físicamente.

»Este ataque violento e injustificado exige el máximo rechazo y apoyo por parte de la sociedad española, así como de las instituciones y grupos políticos que la representan.